

Már összejött volna a bevásárlásra is,
ha nem pattogott volna le a láthatatlan falról,
amire csak még jobban tapsoltak és fényképeztek.

Kínomban már a falat vertem, mint egy majom,
segítségért kiáltottam
a láthatatlan telefonfülkéből,
de ők csak még jobban dobálták a pénzt.
Anyum már biztos ideges,
vagy halálra aggódta magát.

A dzsesszgitáros trombitahangon énekelt,
egy kisgyerek labdáját nevetve a falhoz pattintotta,
s a kiáltásom,
mint a szóló vége egy dzsesszkoncerten,
elveszett a tapsban.

KÖRTÉR